

та, и като прьвоначялно условіе на такьво съвькупленіе, е и *прьвъ прѣхвашь* на сложеніе-то.

§. 29.

Слѣдъ снесеніе-то иде *сличеніе*. Сличеніе е обръщаніе вниманіе врѣху *сходство-шо* и *несходство-шо* на бѣлѣгы-ты, кои-то открывае у сносимы-ты прѣдмѣты.

Изясненіе: Слагать ся само тыя прѣдставленія, кои-то имжть бѣлѣгы *сходны*, т. е. такыва, кои-то можть да ся струпвать вкупъ и да съставлявать едно прѣдставленіе. За да ся разбержть тія белези, нестига само да снесемъ прѣдставленія-та и да гы поставимъ, така да ся каже, лице камъ лице, нъ трѣбува още като мысленно да гы наложимъ едно на друго. Това, така да ся каже, взаимно прѣмѣрваніе прѣдставленія-та и тѣхны-ты бѣлѣгы извѣстно е въ *Логыкж-тж* подъ имя *сличеніе* или *сравненіе* на прѣдставленія-та. Право-то му намѣреніе е да открие у прѣдмѣты-ты сходны-ты бѣлѣгы, нъ понеже въ сжцо-то врѣмя излизать на-явѣ прѣдъ очи и несходни-ти бѣлѣзи на прѣдмѣты-ты, то чрѣзь едно и само-то сличеніе познава ся както сходство-то така и несходство-то на сравняемы-ты прѣдмѣты.

§. 30.

Сложеніе-то ся сврѣшя съ *съвькупленіе* прѣдставленія-та, познаты за сходны, въ *едно* прѣдставленіе.

Изясненіе: Сходно-то може ся раздѣли само въ пространство, а това е несвойственно на нашій духъ, и по това сходны ты прѣдставленія, отъ колко-то много отдѣльны прѣдмѣты и да сж извлѣчены, въ наше-то мысленіе неостаятъ едно извънь друго, нъ чтомъ ся при-